

Володимир Михайлович Івасюк

Пісенник

І. В. Чумаченко
www: vmi.webs.com.ua
e-mail: civ@ukr.net

*Остання модифікація
5 жовтня 2003 р.*

1 Пісні Володимира Івасюка

Вереснева чудасія

слова: Володимир Лучук

музика: Володимир Івасюк

Vivo
mf

— Чи ви чу_ли чу_да_сі_ю? Не впіз_на_ти в міс_ті площ:
ці_лий тиж_день і в не_ді_лю зо_ло_тий пе_рі_щить дощ!
У до_щі пли_ве вів_то_рок, У до_щі пли_ве чет_вер...
При_ле_ті_ло со_рок со_рок, спо_віс_ти_ли ко_жен сквер...

— Чи ви чули чудасію?
Не впізнати в місті площ:
Цілий тиждень і в неділю
Золотий періщить дощ!
У дощі пливе вівторок,
У дощі поплив четвер...
Прилетіло сорок сорок,
Сповістили кожен сквер...

— Чи ви чули чудасію?
Не впізнати в місті площ:
Цілий тиждень і в неділю
Золотий періщить дощ!
Леви з мітлами гуляють
Спозранку день при дні —
У копиці дощ згрібають,
Палять золото-вогні!

— Чи ви чули чудасію?
Не впізнати в місті площ:
Цілий тиждень і в неділю
Золотий періщить дощ!
Все навкруг заслало димом,
Доки дощ у місті ливсь.
Чудасія: батько з сином
В центрі міста заблудивсь!

Взято з пісенника [2].

Два перстені

слова і музика: Володимир Івасюк

Пожвавлено

tr

Як і _ шла я о _ шів_но_чі по_над ти_хо_ю во_до_ю, за_черп_

ну_ла в ру_ки сріб_ло, те, що мі_сяць там за_ли_шив, і зро_би_

ла з ньо_го пер_стень... А як

сон_це при_ві_та_ло ме_не вран_ці в чис_тім по_лі, я знай_

шла ві_нок з бар_він_ку, не_до_пле_те_ний у_чо_ра, і зро_би_

ла з ньо_го пер_стень. *mf* Два пер_сте_ні — то для

те_бе, ви_би_рай же, лю_бий. Два пер_сте_ні —

то твій у_сміх, а твій у_сміх — мо_я згу_ба. Два пер_сте_ні,

дня і но_чі, ти візь_ми з со_бо_ю. Як знайти ме_

не за_хо_чеш, кинь їх вран_ці за во_до_ю, за во_до_ю.

tr 2.

Зно_ву за во_до_ю.

Як ішла я опівночі
Понад тихою водою,
Зачерпнула в руки срібло
Те, що місяць там залишив,
І зробила з нього перстень...

А як сонце привітало
Мене вранці в чистім полі,
Я знайшла вінок з барвінку,
Недоплетений учора,
І зробила з нього перстень.

Приспів:

Два перстені — то для тебе,
Вибирай же, любий.
Два перстені — то твій усміх,
А твій усміх — моя згуба.
Два перстені, дня і ночі,
Ти візьми з собою.
Як знайти мене захочеш,
Кинь їх вранці за водою.

Знову осінь нам приносить
В золотих кронах неба просинь, —
Злива дивних барв довкола
І вітрів віолончелі.
Не сумуй за веснотравнем.

Бо ж мелодію забуту
Два перстені нагадають,
Нагадають, як забудеш,
Не знайдеш і не полубиш.
Не сумуй за веснотравнем.

Приспів.

Взято з пісенника [2].

Зелена пісенька

слова: Володимир Лучук

музика: Володимир Івасюк

Пожвавлено

tr

На став _ ку Зе _ ле _ не О _ ко во _ ду п'є зе _ ле _ ний кінь,

від ко _ ня ляг _ ла ши _ ро _ ко на тра _ ву _ зе _ ле _ на тінь.

mf

А в тій ті _ ні не _ у _ гав _ но, за _ хо _ вав _ шись у тра _ ві,

хтось так ве _ се _ ло і слав _ но ви _ гра _ ва _ є на тру _ бі,

хтось так ве _ се _ ло і слав _ но ви _ гра _ ва _ є на тру _ бі.

На ставку Зелене Око
 Воду п'є зелений кінь,
 Від коня лягла широко
 На траву зелена тінь.
 А в тій тіні неугавно,
 Заховавшись у траві,
 Хтось так весело і славно
 Виграває на трубі.
 Заховавшись у траві,
 Хтось так весело і славно
 Виграває на трубі.

Із трави зелені звуки,
 Як пташки, летять у світ.
 І свої зелені руки
 Вітровий протяг услід,
 Скрізь зелене все, зелене,
 Бо зелений час настав!
 Навіть гратися «в зелене»
 Діти вибігли на став.
 Бо зелений час настав!
 Навіть гратися «в зелене»
 Діти вибігли на став.

Взято з пісенника [2].

Мила моя

слова і музика: Володимир Івасюк

Moderato

Я піду в да_ле_кі го_ри у ве_чі_рню_ю го_ди_ну і попрошу
віт_ра з ворів, щоб не спав, не спав до дни ни.
Ми_ла мо_я, люба моя, кві_те ясен цвіт, я не_су в о_чах до тебе
весь блакитний світ. Я несу в устах ці_лун_ки, раді_сні піс_ні,
а в руках несу я ласку й квіти вес_ня_ні.

Я піду в далекі гори
У вечірною годину
І попрошу вітра зворів,
Щоб не спав, не спав до днини.
Щоб летів на вільних крилах
У широкі полонини
І приніс до ранку квіти,
Що так люблять очі сині.
Приспів:
Мила моя, люба моя,
Квіте ясен цвіт,
Я несу в очах до тебе
Весь блакитний світ.

Я несу в устах цілунки,
Радісні пісні,
А в руках несу я ласку
Й квіти весняні.
Якщо ж вітер полетіти
В полонини не захоче,
Все одно знайду я квіти,
Що так люблять сині очі.
Перейду я бистрі ріки
І піднімусь аж за хмари,
І шляхи мені покажуть
Твоя врода, твої чари.
Приспів.

Взято з авторського оригіналу.

Моя пісня

слова і музика: Володимир Івасюк

Moderato
mp

Ко_ли по_ї_деш, лю_бий дру_же, із кра_ю гір, шов_кових
 трав, візь_ми з со_бо_ю мо_ю піс_ню — я в не_ї щас_тя на_спі_вав.
 І де б не був ти, піс_ня ста_не по_вік по_дру_го_ю то_бі:
 у ра_дос_ті о_ся_є ніж_но, роз_радить в го_рі і жур_бі.
 Рухливіше
mf
 Від піс_ні квіт_нуть у жит_ті тро_ян_ди бі_лі і ро_же_ві,
 і мрі_ї про кра_су й лю_бов, як со_неч_ко в яс_но_му не_бі,
 1. як сонечко в яс_но_му не_бі. 2. як сонечко в яс_но_му не_бі.

Коли поїдеш, любий друже,
 Із краю гір, шовкових трав,
 Візьми з собою мою пісню —
 Я в неї щастя наспівав.
 І де б не був ти, пісня стане
 Повік подругою тобі:
 У радості осяє ніжно,
 Розрадить в горі і журбі.
 Приспів:
 Від пісні квітнуть у житті
 Троянди білі і рожеві,
 І мрії про красу й любов,

Як сонечко в ясному небі.
 Як сонечко в ясному небі.
 І ти згадаєш світлу юність
 Серед Карпатських синіх гір,
 І буде вічна наша дружба,
 Мов сяйво вечорових зір.
 Коли поїдеш, любий друже,
 Із краю гір, шовкових трав,
 Візьми з собою мою пісню —
 Я в неї щастя наспівав.
 Приспів.

Взято з пісенника [2].

Повір очам

слова: Володимир Кудрявцев

музика: Володимир Івасюк

Помірно. Виразно

Чо _ му ти не ві_риш мо _ їм о _ чам і по_гляд свій
ро_ниш до_лу? А я спо_ді_ва_лась в роз_лу_ці, що нам до_
ві_ра не зра_дить ні_ко_ли. Глянь же в о_чі
і ме_ні ти знов по_ві_риш. Знай, що сер_цю все во_ни роз_ка_жуть
щи _ ро, бо в ко_хан_ні о_чі зна_ють сер_ця мо_ву.
Глянь, і ти по_ві_риш зно_ву. Пта_ зно_ву.

Чому ти не віриш моїм очам
І погляд свій рониш долу?
А я сподівалась в розлуці, що нам
Довіра не зрадить ніколи.

Приспів:

Глянь же в очі
І мені ти знов повіриш.
Знай, що серцю
Все вони розкажуть щиро,
Бо в коханні
Очі знають серця мову.
Глянь,
І ти повіриш знову.

Птахи відлітають і їх не спинить, —
Чи можеш ти біль їх збагнути?
Хоч твій погляд — як мить,
Але спогад щемить
В моїм серці, як пісня забута.

Приспів.

Повір цим очам і, як сон, промайне
Той сумнів, що душу бентежить.
За тобою піду, як покличеш мене
У життя, у степ безмежний.

Приспів.

Серед літа

слова: Михайло Ткач

музика: Володимир Івасюк

Рухливо *tr*

Се_ред лі_та, се_ред лі_та, се_ред лі_та
квіт_ка градом пе_ре би_та.
Се_ред лі_та по_чор_ні_ла у ро_сі.
Краще б дів_чи_на зір_ва_ла, краще б хлопців ча_ру_ва_ла
се_ред лі_та у не_зай_ма_ній кра_сі.
Се_ред лі_та, се_ред лі_та чом ти смут_ком за_по_ви_та,
се_ред лі_та не всмі_ха_еш_ся зо_рі? Бо за са_дом-ви_но_гра_дом
квіт_ка пе_ре_би_та гра_дом, пе_ре_би_та, мов кохан_ня на по_рі.

Серед літа, серед літа,
Квітка, градом перебита,
Серед літа почорніла у росі.
Краще б дівчина зірвала,
Краще б хлопців чарувала
Серед літа у незайманій красі.
Серед літа, серед літа
Чом ти смутком заповита,
Серед літа не всміхаєшся зорі?
Бо за садом-виноградом
Квітка перебита градом,
Перебита, мов кохання на порі.

Взято з пісенника [2].

Чебреці

слова: Дмитро Луценко

музика: Володимир Івасюк

Не поспішаючи. Наспівно

mp

Ти_хйм смут_ком цвітуть лу_го_ві кри_ни_ці, а нав_ко_ло, як мо_ре га_ря_че, — чеб_ре_ці, за_паш_ні чеб_ре_ці, кві_ти на_ших че_кань і по_ба_чень. Чеб_ре_ці, чеб_ре_ці, за_паш_ні чеб_ре_ці, кві_ти на_ших че_кань і по_ба_чень. Усміх_лу_ки.

1.-3. *mp* 4.

Тихим смутком цвітуть лугові криниці,

А навколо, як море гаряче, —

Чебреці, чебреці,

Запашні чебреці,

Квіти наших чекань і побачень.

Чебреці, чебреці,

Запашні чебреці,

Квіти наших чекань і побачень.

Усміхалися нам, як живі промінці,

У задумливі ночі й світання

Чебреці, чебреці,

Квіти нашого щастя й кохання.

У задумливі ночі й світання

Чебреці, чебреці,

Квіти нашого щастя й кохання.

Як росинка, сльоза на смаглявій щоді,

Зникли в куряві дальні дороги.

Чебреці, чебреці,

Молоді чебреці,

Квіти першого болю й тривоги.

Чебреці, чебреці,

Молоді чебреці,

Квіти першого болю й тривоги.

Все, як сон, і літа, й лугові криниці,

І любов'ю захмелені руки, —

Чебреці, чебреці,

Запашні чебреці,

Квіти нашого смутку й розлуки.

Чебреці, чебреці,

Запашні чебреці,

Квіти нашого смутку й розлуки.

Взято з пісенника [2].

Фантазія травневих ночей

слова і музика: Володимир Івасюк

Не дуже швидко
trp

У но_чі трав_не_ві на_сни_лась ме_ні мо_я доб_ра
зір_ка, і світ весь за_ся_яв, і ста_ло в ду_ші так
ра_діс_но, так зір_но. Зда_єть_ся, ввійшов в мо_ї дні вес_ня_ні бен_
теж_ний не_спо_кій. І всю_ди свят_ко_во на рід_ній зем_лі дзве_
нять мо_ї кро_ки. Мабуть, в житті при_зна_че_
но шу_ка_ти всім зо_рю яс_ну й нести її_
і в о_чах і снах в сво_ю за_віт_ну да_ли_ну. Ми
віт_ну да_ли_ну, за_віт_ну да_ли_ну.

У ночі травневі наснилась мені
Моя добра зірка,
І світ весь засяяв, і стало в душі
Так радісно, так зірно.
Здається, ввійшов в мої дні весняні
Бентежний неспокій.

І всюди святково на рідній землі
Дзвенять мої кроки.
Приспів:
Мабуть, в житті призначено
Шукати всім зорю ясну

Й нести її в очах і снах
В свою завітну далину.
Минають роки і зростають в мені
І радість, і муки...
Піднімусь угору і зірку візьму
Схвильовано в руки.
Мов долю жадану, її понесу
У дім свій зелений —
Хай щедро осяє всі думи мої
І щастя пісенне.

Приспів.

2 Пісні, присвячені Володимиру Івасюку

Пісня про Володимира Івасюка

слова: Василь Мартинов

музика: Валерій Квасневський

Sostenuto

Те_бе заб_ра_ла в нас травне_ва днина, а_ле ко_ли но_вий над_хо_дить день, ти о_жи_ва_єш в піс_ні ле_бе_ди_но і зно_ву ли_неш в світ своїх пі_сень. Він зіт_ка_ний із ча_рів_них ме_ло_дій. Сер_ця лю_дей хви_лю_є кожен звук. Лу_на_є піс_ня! Це прий_шов Во_ло_дя. Це ра_дість нам да_ру_є І_ва_сюк. І все ж із днем при_хо_дить сум, як му_ка. І все ж, ко_ли тво_ї піс_ні дзве_нять, нам сум_но, що по_дати не мо_жем ру_ку і що те_бе не мо_же_мо об_нять. І нять.

Тебе забрала в нас травнева днина,
Але коли новий надходить день,
Ти оживаєш в пісні лебедино
І знову линеш в світ своїх пісень.

Він зітканий із чарівних мелодій.
Серця людей хвилює кожен звук.
Лунає пісня! Це прийшов Володя.
Це радість нам дарує Івасюк.

І все ж із днем приходить сум, як мука.
І все ж, коли твої пісні дзвенять,
Нам сумно, що подати не можемо руку
І що тебе не можемо обняти.

Ти — наша гордість, велич і тривога,
Ти — Віра і Надія, і Любов.
З тобою в нас до мрій одна дорога,
Яку давно зборов ти й не зборов.

Іди по ній і клич нас за собою.
Червону руту кожен хай знайде.
Народ, якому ти сплатив любов'ю,
З любов'ю і до тебе теж іде.

Та все ж, коли в полон бере осмута,
То радість у серцях гніздечко в'є
Від того, що в нас є «Червона рута»,
Що Івасюк Володя був і є.

Література

- [1] Ростислав Братунь. Білі троянди: Вокальні твори на слова українських поетів — К.: Музична Україна, 1982. — 96 с.
- [2] Івасюк В. М. Водограй: Пісенник — К.: Музична Україна, 1989. — 128 с.

Зміст

1	Пісні Володимира Івасюка	2
	Вереснева чудасія	2
	Два перстені	3
	Зелена пісенька	5
	Мила моя	6
	Моя пісня	7
	Повір очам	8
	Серед літа	9
	Чебреці	10
	Фантазія травневих ночей	11
2	Пісні, присвячені Володимиру Івасюку	12
	Пісня про Володимира Івасюка	12
	Література	13